

ศรัทธาอยู่ในระดับต่ำสุด 10 และพจนารถ
ของพลตอสนั้นคือพจนารถที่สูงที่สุด 11 และ
อัลลอฮ์คือ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชา
ญาณ

มันคือถ้อยคำของพจนารถแห่งนครมักกะห์ ไม่มีการ
กล่าวถึงอุมมะห์ของท่านในการเดินทางมาถ้ำ
เยรมเยอนถ้ำหรือละหมาดในถ้ำ

รู้กันว่าถ้ำนั้นถูกอนุญาต เป็นสิ่งบังควรและ
มีผลบุญแน่นอนท่านนบีจะต้องบอกแก่
บรรดาผู้คนและขอสาบะห์อย่างแน่นอน
และขอสาบะห์นั้นก็ต้องเป็นผู้ที่รู้จักที่สุด และ
จะต้องกระทำก่อนอย่างยิ่ง และเมื่อพวก
เขาไม่ปฏิบัติดังกล่าว มันรู้กันว่ามันคือ
บิดอะห์ซึ่งไม่ถูกพิจารณาเป็นประเพณีของ
การการทำอิบาดะห์และการเชื่อฟัง และใคร
ก็ตามที่นับมันเป็นการการทำอิบาดะห์และ
เชื่อฟัง ถือว่าเขานั้นไม่ได้เป็นผู้ที่ปฏิบัติตาม
แนวทาง และได้กระทำในสิ่งที่ศาสนาไม่
อนุญาต⁷

นั่นคือสาเหตุว่าทำไมเพื่อนของ ฮะซัน คาน

ซึ่งเป็นที่รู้จัก – หลังจากกล่าวถึงบางอย่าง
ของหุบเขาของ มักกะห์ รวมทั้งภูเขาฮูร –
“การไปเยือนภูเขาเหล่านี้ไม่ได้มาจาก ชุน
นะห์”⁸

ประการที่สาม การกระทำที่ขัดต่อหลักการที่
สุญญานได้กระทำ

สุญญานบางส่วนได้ทำบาปและเรื่องผิดปกติ
จำนวนมากที่ภูเขาฮูร และเหตุผลคือความ
เชื่อที่มีต่อสถานที่แห่งภูเขานี้ และความ
พิเศษของมัน สิ่งเหล่านี้ได้นำมาสู่การพูดถึง
ข้อห้ามต่าง ๆ และเตือนผู้ที่มาแสวงบุญอย่า
เผลอตกลงสู่การกระทำบาปและความผิด
ปกติเหล่านี้ ได้แก่

การการทำอิบาดะห์โดยการมาเข้าชมและ
ปีนไต่โดยมีความเชื่อแห่งความศักดิ์สิทธิ์
ของภูเขานี้และเรื่องส่วนตัว เป็นส่วนหนึ่ง
ของการทำฮัจญ์

การละหมาดที่นั่นและยกมือขึ้น โดยการ
เรียกเขา

การละหมาด

การเขียนลงไปบนภูเขา

ตอวาฟรอบภูเขานี้

รับพรจากต้นไม้ หิน และผืนทรายที่นั่น

ใส่ข้อความที่เขียนในเศษผ้าเล็ก ๆ หรือบาง
สิ่งบางอย่างที่มาจากผมหรือเงินหรือภาพ
หรือเศษผ้าขาด ใส่ลงไปบนรอยแตกของ
หินเพื่อเพิ่มความเชื่อ เช่น ให้กลับมาอีกครั้ง
หรือให้ผู้ใดได้มาทำฮัจญ์หรือเพื่อรักษาผู้ป่วย
หรือเพื่อให้หญิงตั้งครรภ์ได้หากยังไม่เคยมา
ก่อน

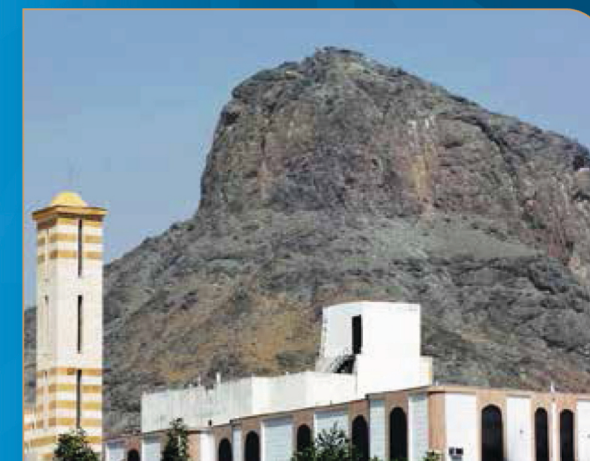
และบรรดาอุตุกรรมอื่นๆอีกมากมายที่
อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานหลักฐานอันใดลง
มาเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย

ภูเขาฮูร

อ้างอิงโดย

ชัยค์ ดร. มุหัมมัด อิบน์ ฟาฮัด อัล-ฟุรรอญ

ประการแรก: ความหมาย

ภูเขาบูธตั้งอยู่ที่ทางตอนใต้ของมัทกะห์ ภายในตัวเมืองกูดี โครงการของผู้อพยพในปัจจุบัน

ตั้งอยู่ห่างไกลจากมัสยิดโดย (4 กิโลเมตร) และมีความสูง (458 เมตร) และมีพื้นที่ 10 ตารางกิโลเมตร¹

มันเป็นการตั้งชื่อตาม มูณ อับดุลมะนาอ เพราะเขาอาศัยอยู่ในนั้น และบั้งกัว “เพราะรูปร่างแบบเดียวกับวัว”²

ที่ยอดเขามีถ้ำบูธที่ท่านนบี(ซ.ล.)กับท่านอุม บักร(ร.ฎ.) ได้หลบซ่อนตัวเพียง 3 วันหลังจากทำการย้ายถิ่นมายังมาดินะห์ และถ้ำกำลังเปิดประตูด้านหน้าของมันและด้านหลังเช่นกัน และพื้นที่ของมันมีประมาณ 2 ตารางเมตร³

ประการที่สอง: ความจริง

ภูเขาบูธคือหนึ่งเดียวกับท่านนบี(ซ.ล.)และท่านอุมบักร(ร.ฎ.) ได้ซ่อนตัวในถ้ำนั้น ครั้น

เมื่ออพยพไปยังมาดินะห์

และได้ถูกกล่าวไว้ในอายะห์ ว่า

40. ถ้าหากพวกเจ้าไม่ช่วยเขา1 แท้จริงอัลลอฮ์ ก็ได้ทรงช่วยเขามาแล้ว ขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา2 ได้ขับไล่เขาออกไป โดยที่เขาเป็นคนที่สองในสองคน3 ขณะที่ทั้งสอง4อยู่ในถ้ำนั้นคือขณะที่เขารได้กล่าวแก่สหายของเขาว่า ท่านอย่าเสียใจ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับเรา7 แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงประทานลงมาแก่เขา8 ซึ่งความสงบใจจากพระองค์ และได้ทรงสนับสนุนเขาด้วยบรรดาไพร่พล ซึ่งพวกเจ้าไม่เห็นพวกเขา และได้ทรงให้อภัยโทษของผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในระดับต่ำสุด10 และพจนารถของพัลลอฮ์นั้นคือพจนารถที่สูงที่สุด11 และอัลลอฮ์คือ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

ท่านอนัส (อัลเลาะห์โปรดจงเมตตาเขา) พูดว่า ท่านอุมบักร บอกฉันว่า (อัลเลาะห์โปรดจงเมตตาเขา) พูดว่า (ฉันอยู่กับศาสดา – สันติภาพจงมีแด่ท่าน – ในถ้ำและได้เห็น

รอยเท้าของคนนอกศาสนา ฉันพูดว่า: โอ้ผู้ส่งสารแห่งอัลเลาะห์ หากมีใครบางคนยกเท้าขึ้น เราจะเห็นเรา เขาบอกว่า คิดยังไงกับคนสองคนที่มีพระเจ้าเป็นผู้ที่สามของพวกเขา))⁴

อย่างไรก็ตาม ไม่มีทั้งสะดิษซอเฮียะห์ และอาซาร หรือกระทั่งตัวบทที่ฎออีฟหรือเมาญู⁵

และนี่คือสาเหตุว่าทำไมจึงไม่ยินยอมให้ไปเยี่ยมหรือปิ่นไต้ หรือการละหมาด หรือการทำอิบาอะห์ใด ๆ และมันไม่ได้เป็นข้อกำหนดของพิธีอัจญ์หรืออุมเราะฮ์

ท่าน ชัยคุลอิสลาม อิบน์ ดัยมียะห์ – อัลเลาะห์โปรดจงเมตตาเขา – พูดว่า “การอพยพ - เขาหมายถึง ศาสดา – สันติภาพจงมีแด่ท่าน – ไปยัง มาดินะห์ และได้ทำอุมเราะห์ 4 ครั้ง... สัจญาณูไปทำพร้อมกับท่านและไม่มีใครล่าช้า ยกเว้นผู้ที่พระองค์ประสงค์ ในทั้งหมดนี้ ทั้งท่านนบีและบรรดาซอฮาบะห์ ไม่ได้เข้าใกล้ฮิรออู หรือเยี่ยมบาง

อย่างที่ดินที่รอบมัทกะห์ ไม่มีการการทำอิบาอะห์ใด ๆ ยกเว้นในมัสยิดศักดิสสิห์ และระหว่าง ซอฟา และมัววะห์ มินา มุซดาลิฟะห์ และอารอฟะห์ ... หลังจากท่านนบีเสียชีวิตลง ไม่มีปรากฏว่าบรรดาคอลีฟะห์ทั้งสี่และบรรดาชะลัฟ ซอและห์ ได้ลงไปถ้ำฮิรอู เช่นเดียวกันกับการละหมาดและซอคูอาเช่นเดียวกับที่ laurel กล่าวไว้ในกัมกีร์กูรอนในบทกวี

40. ถ้าหากพวกเจ้าไม่ช่วยเขา1 แท้จริงอัลลอฮ์ ก็ได้ทรงช่วยเขามาแล้ว ขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา2 ได้ขับไล่เขาออกไป โดยที่เขาเป็นคนที่สองในสองคน3 ขณะที่ทั้งสอง4อยู่ในถ้ำนั้นคือขณะที่เขารได้กล่าวแก่สหายของเขาว่า ท่านอย่าเสียใจ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับเรา7 แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงประทานลงมาแก่เขา8 ซึ่งความสงบใจจากพระองค์ และได้ทรงสนับสนุนเขาด้วยบรรดาไพร่พล ซึ่งพวกเจ้าไม่เห็นพวกเขา และได้ทรงให้อภัยโทษของผู้ปฏิเสธ